

Metams 10 r., pusmečiui 5 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 70
kap., 1 mėnesiui 95 k.

UŽSIENIOJE

metams 15 r.; 6 mėnesiams
(pusmečiui) 8 rb.; 3 mėne-
siams 4 rb.

Adresų keitimas — 50 kap.

SKELBIMAI:

Polite sifelis (4 skiltys prie
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

Darbo įskantimo: eilė
15k.—Giminių įskantimo:
eilė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Sapery g-lė,
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. dienų
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
10 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. liepos 6 d.

№ 48 (177).

„ŽIBURIO“ MERGAIČIŲ GIMNAZIJA TAMBOVE

stojamieji kvotimai I VISAS SEPTYNIAS KLASES prasidės rugpjūčio 21 dieną.
Prieklasio nebus. Prašymai siųsti lig rugpjūčio 1 d., pažymint: 1) iš kur kandi-
datė? 2) kada gimusi? 3) į keltą klasę nori stoti? Kas turi, pridėti metrikus.
Programa — valstybinių moterų gimnazijų.
Lietuvių kalbos kursas — lygus rusų kalbos programai.
Kitų gimnazijų mokinės priimamos be kvotimų. Mokslas prasideda rugsėjo 1 d.

G. G. „Liet. Balso“ Skaitytojams!

Jau visai baigiasi šių metų pirmasis pusmetis, o daugelis Skaitytojų
buvo užsisakę laikraščius tik pusei metų. Tad Gerbiamieji, kieno pre-
numerata baigiasi liepos 1 dieną, pasiskubinkite TUOJAU

**užsisakyti „Lietuvių Balsą“ ANTRAM
PUSMEČIUI,**

kad paskiau nesusitrukdytų darbas ir laikraščius siuntinėjimas.

Kadangi visa be galo brangsta, tai priversti esame nuo antro pus-
mečio kelti truputį ir laikraščio kainą.

Nuo liepos 1 dienos ligi metų galo „LIETUVIŲ BALSO“ kaina:

5 rub. 20 kap., 3 mėnesiams 2 rub. 70 kap., 1 mėn. 95 kap.
Už adresą pakeitimą 50 kap.

Petrapilis, liepos 6 d.

Del Lietuvių Seimo.

Kas atsitiko, Seimui suirus, jau visi
žinome. Kairysis sparnas, išėjęs iš Sei-
mo, susirinkęs antrą dieną (birželio 4),
pasivadino seimu ir darė toliau posė-
džius ir nutarimus. Gi Seimas, iš kurio
išėjo kairysis sparnas ir Santara kartu,
atrado, jog toliau daryti posėdžių ir
nutarimų ir vadinties seimu nebegali,
nors, jeigu, kam buvo moralinės ir ju-
ridinės teisės vadinties Seimu, tai tik
pačiam Seimui, arba, jeigu norima, Sei-
mui, kuriame pasiliko dauguma ir iš
kurio buvo išėjusi mažuma. Bet Sei-
mas, kad ir turėdamas visas Seimo pri-
valybes ir teises, nediršo to daryti ir
pabaigė posėdį, uždarydamas patį Sei-
mą. Tokiam Seimo pasielgimui buvo
tiek svarbių motyvų ir priežasčių, jog
jis kitaip pasielgti, brangindamas tau-
tos darbą, ir negalėjo. Išėjus iš Seimo
trijų partijų frakcijoms, buvo aišku, jog
jos nepripažins viso to, ką Seimas bu-
tų nutaręs, joms nesant. O kad Sei-
mo nutarimai teturėjo ir tegalėjo turė-
ti tik moraliąją pajėgą, tai visiems priva-
lomi ir vykintini jie tegalėjo būti tik
tada, jeigu būtų priimti bendrai viso
Seimo, o ne skyrium šios ar kitos jo
dalies. Seimas teisingai matė, jog ki-
taip elgdamasis, vadinasi darydamas
toliau posėdžius ir nutarimus, būtų
tikslai skaldęs tautos pajėgas. Tai ma-
tome iš kairiųjų pasielgimo rezultatu.

Kairysis sparnas, vad. soc.-demo-
kratai, soc. liaudininkai ir D. T. L.
Santara, nepabijoję suardyti Seimą, ne-
pabijoję ir toliau sudaryti tokias sąly-
gas, kad jau toliau nebebutų galimas
bendras tautos darbas. Čia vėl reikia
pažymėti, jog kad socialistas taip darė,
tai suprantama, nes jie visuomet skel-
bė, kad bendro darbo jokio negali
būti. Tatai nuolat skelbė ir „Naujoji
Lietuva“ dar daug anksčiau prieš Sei-
mą. Bet D. T. L. Santarą? Ji, supras-

dūrė, P. Leono lupomis ir stengiasi
išsiaiškinti ir save pateisinti. Bet jie,
tie pasiteisinimai ir pasiaiškinimai silpni
ir dalimi keisti, nes P. Leonas, būda-
mas juristas, nori dar duoti jiems juri-
dinio pamatavimo. Štai P. Leono ar-
gumentavimai:

„Kadangi Seimo buvo nutarta, kad
jo posėdis teisėtus, jeigu jame dalyvau-
ja narių trečdalis, kadangi trijų par-
tijų — Santaros, socialistų liaudininkų
ir socialdemokratų — narių skaičius,
rezoliucijas bebalsuojant, pasirodė ne-
daug ką mažesnis už kitos Seimo da-
lies skaičių ir kur kas didesnis už treč-
dalį, tai toms partijoms, net nepasita-
rus tarp savęs (bent Santara nebuvo
tarusis su socialistinėmis partijomis),
buvo aišku, jog jos turi teisę išėjusios
iš bendro Seimo, skaityti save, visame
jį sąstato, Seimu ir toliau testti darbą.
Taip jos ir padarė, plačiai motyvuoda-
mos, kiekviena savo žodžiais, išėjimą“.

O juk ir soc. liaudininkai ir soc. de-
mokratai, išeidami iš Seimo, pasakė,
kad jie „atsaikia savo atstovus iš visų
Seimo komisijų ir iš Seimo prezidiumo
ir iš Seimo išsina“. Taip pat padarė
ir Santara. Tai dabar ir aišku, ar tie,
kurie išėjo iš Seimo, iš prezidiumo ir
iš visų komisijų, galėjo remties Seimo
nutarimu apie kvorumą ir, turėdami
daugiau negu trečdalį Seimo narių, ar
jie galėjo net kalbėti apie bent kokį
nors kvorumą. Tai, rodos, turėtų būti
aišku ypač ir P. Leonui kaip juristui.
Juk kvorumas buvo nustatytas visam
Seimui, kad jo posėdžiai būtų teisėti.
Einant P. Leono logika ir išvadžioji-
mais iš Seimo būtų galėję pasidaryti
trys teisėti seimai, nes kiekvienas būtų
galėjęs turėti trečdalį narių, vadinasi
kvorumą. Ar P. Leonas pripažintų juos
teisėtais seimais. Ne, to nieks negali
pripažinti. Tad remti trijų partijų frak-
cijų susirinkimo teisėtumą Seimo nu-
statytu kvorumu negalima. Tai aišku
ir suprantama.

Ir visoje žmonijos istorijoje mes ne-
žinome faktų, kad iš parlamento išėjus-
i mažuma sudarytu kita parlamentą,

kurio nutarimai būtų teisėti. Yra istori-
joje tik vienas toks faktas — tai Len-
kų istorijoje. Tik lenkai, nesutikdami
su šalies Seimo nutarimais, darydavo
sau visokias Bary Targovicy konferen-
cijas. Bet prie liudnų rezultatų prive-
dė tokie netvarkių lenkų darbai — prie
pražudymo pačios Lenkijos. Argi mums
lietuviams reiktų tuo pavyzdžiu eiti
ir tai dar dabar, tokiu svarbiu metu.
Tai bus ir mūsų pražūtis.

Iš viso to bus jau aišku, kokios
vertybės yra tie pseudoseimo nuta-
rimai.

Ir pats P. Leonas ir „Santaros“ Re-
dakcija turėtų, rodos, suprasti, kaip tai
silpna ir juridiniai netiksli ir neteisin-
ga yra sakyti jog „Mažoji Seimo žing-
snis, jo sąstatos tesėtumas ir tasai fak-
tas, kad Mažajin Seiman įėjo 3/4 viso
Seimo prezidiumo — visos tos aplinky-
bės šiame momente, duoda teisę tik
Mažajam Seimui kairiųjų partijų sąsta-
te vadinties Lietuvių Seimo Petrapilyje
tąsa“.

L. Noreika.

P. Leonavičius.

Kaip gyvenama Lietuvoje.

II. Vokiečiams užėjus.

Pastovėjęs valandžiukę prie miesto
namų,ėjau toliau vokiečių gatve į Au-
šros Vartus. Eidamas pastebėjau, kad
daug rusų kareivių pasilike Vilniuje.
Matyti buvo, kaip pasislėpę kiemuose
laukė vokiečių ateinant. Žydai kai-ku-
riems davė laisvus drabužius, kad vo-
kiečiai nepažintų, kad jie kareiviai yra.
Nuėjus už Aušros Vartų tilto, pamačiau
būrį rusų kareivių ir aficerių, jie sku-
bėjo, norėdami išbėgti iš miesto. Afic-
erius ragino kareivius greičiau eiti
sakydamas: „skariej rebata, niemcy v
gorodie (greičiau vyručiai vokiečiai
mieste). Be abejonės jau sunku jiems
buvo išsprukti, nes miestas jau buvo
apsuptas vokiečių. Sugrįžau atgal ir
ėjau Didžiąja gatve į Lietuvių Centro
Komitetą n. d. k. š. Didžiojoje gatvėje
dar nebuvo matyti vokiečių, tik rusų
kareiviai bėgdinėjo iš kiemo į kiemą,
ir ką pamatė klausė, ar jau vokiečiai
mieste? Matyti buvo, kad laukia vo-
kiečių ateinant, norėdami pasiduoti
jiems į nelaisvę. Užėjau į Lietuvių Ko-
mitetą n. d. k. š. ir radau sekretorių
kun. P. Dogelį vienai viena, beska-
tantį brevijorių. Pabaigus kun. Do-
geliiui skaityti, nutarėm eiti pasi-
vaikščioti ir pažūrėti vokiečių. Pri-
ėjom prie Katedros plociaus ir pama-
tėm daugybę vokiečių einant ir važiuo-
jant, o daugiausia — tai vežant armo-
tas ir šovinius vis Vileikos link. Gedi-
mino kalnas buvo atdaras, tik bijoda-
mi vokiečių gyventojai niekas nediršo
tuo laiku lipti ant viršaus. Vokiečių
aficeriai tik vieni stovėjo ant kalno,
išskėlė vokiečių vėliavą augštin. Mudu
norėjoma eiti į kalną, bet nediršova,
nepažindami vokiečių ir nežinodami,
ką jie mano daryti ir kaip elgties su
lietuviams. Stovėjoma pakalnėje ir žiūrė-
joma kaip aficeriai vokiečiai išsiėmę
žiūronus dairės aplink, stovėdami kal-
ne, tame garsiam Gedimino Pilies kal-
ne, tos pilies, kuri saugojo mūsų sosti-
nę per amžius. Jokie vokiečių ordenai
negalėjo paveržti tada, kada lietuviai
patys galėjo ginties nuo tų baisiųjų
Kryžuočių. Bet dabar jau jie paveržė
ir džiaugias savo grobiu ir aiškina, kad
tai yra labai svarbu mums vokiečiams
išlaikyti tokias šlovingas liekanas.

Mudu stovėdamu kiek laiko negalė-
joma kalbėti: taip buvova susijaudinusi.

Aš jaučiau, kad mano širdis lyg replė-
mis suspausta. Pažiūrėjau į kun. Doge-
lį ir pamačiau, kad jojo akys kupinos
ašarų. Supratau tuojaus, kad jisai taip
pat jaučia, kaip ir aš, arba dar dau-
giau, ir geriau moka atjausti. Tiesiog
sunku visa tai aprašyti dabar, kada jau
praėjo beveik dveji metai, bet kai pri-
simena tas laikas, tai ir dabar dar gū-
du (baugu) darosi. Čia armotas ir šo-
vinius veža, bruzdėjimas neapsakomas
ir prisiminus, kad nuo šių armotų jau
ne vienas mūsų brolis lietuvis guli ka-
puose ir dabar jas veža, kad dar dau-
giau guldytų į kapus jau išvytų iš savo
tėvynės rusus. Apsidairius aplink matyti
tas pats kalnas, ta pati katedra, tos pa-
čios gatvės, — ir viskas, rodos, ta pat,
kaip ir buvo, bet kažkas širdyje daros
lyg kraujas nori sužadinti kažkokią ko-
vą prieš tuos, kurie drįsta niekinti lie-
tuvio gyvenančio savo tėvynės vardą.
Tikrai graudu atsiminus tie mūsų poe-
tos Maironies žodžiai:

Vilniau! Kur tavo tie spinduliai

Kuriuos skleidėi

Lietuvai mūsų Tėvynei!

Ar patekės kada saulė mūsų padan-
gėje. Čia kun. Dogelis ištare žodį:
„Einam toliau. — ir aš, kaip iš miego
pabudęs, pažiūrėjau jam į akis ir pra-
dėjoma eiti į Jurgio prospektą, kuriuo
traukėme į Žvėryną. Eidamu vis suti-
kova prieš mudu einančias visokių rū-
šių vokiečių kariuomenės dalis. Viena
lenkaitė, gailėstingoji seselė, turėjo plokš-
telį gėlių ir emė dalyti vokiečiams; pa-
skui, kiek vėliaus, atsirado dar kelios
kitos ponios taip pat ir kai kurios žy-
daitės emė taip pat dalyti gėles vokie-
čiams. Bet vis dėl to visiems neužteko.
Taigi patys vokiečiai emė eiti krautu-
ves ir imti gėles, ir kišti už šautuvų.
Kiti mokėjo dar ir pinigų už gėles, o
kiti tiesiog pamatęėjo ir emė be jokio
atlyginimo.

Beidamu priejoma prie Žvėryno til-
to. Per tiltą vokiečiai neleido eiti, nes
tilto dešinė pusė buvo kiek apgadinta,
tik vien kairiaja tilto puse vokiečiai
vežė armotas ir taip jau kariuomenė
ėjo. Namuose prie pat tilto nė vieno
lango nebuvo, — visi išlakioję nuo trenks-
mo, kada tiltą sprogdino.

Pirmame augšte kampiniame kam-
baryje prie sudaužyto lango stovėjo
kalkok vokiečių generolas, apysenis
žmogus, ir priimdinėjo visokias žinias
iš savo kareivių, ateinančių per tiltą, ir
žvalgų, sugrįžtančių iš miesto ir apy-
linkės.

Perėjus kariuomenei per tiltą, raiti-
ninkai priėjo prie namų, kareivis pa-
davė generolui arkį ir jisai jojo raitas
priešakyje visų. Du aficeriu kartu su
juo jojo, viens iš vienos pusės kits iš
kitos. Žvalgę į visas puses ir pamatę
stovinčius žmones sveikino pridėdamas
ranką prie kepurės; ir taip nuėjo Vilei-
kos link. Mudu su kun. Dogeliu grįž-
damu nuo žvėryno tilto, pasukoma prie
žaliojo tilto, kuris taip pat buvo truputį
apdaužytas ir kada perėjo vokiečių ka-
riuomenė, tai patys vokiečiai pradėjo
taisyti. Taisant neleido niekam važiuoti
ir tam tyčia buvo padirbtas plūduruo-
jantis tiltas ant Vilijos, truputį žemiau
žaliojo tilto.

Tai jau visa didžiausioji baimė pra-
ėjo, nes jau rusų nebėra. Jau vokiečiai
Vilniuje ir nebėra baimės, kad bombar-
duos miestą.

Ta vėsula, ta baisiausioji audra, ku-
ri viską naikina plėšo, drasko, net ir
žmonių gyvybės ima be pasigailėjimo
nuslinko toliaus. Mes pasilikom kaip už
Kinų mūrinės sienos, atskirti nuo savo
brolių lietuvių, kurie išbėgo į Rusiją,
ir žinome aiškiai jog jau nematysime
ju net ligi tas baisusis karas pasibaigs.
O kada jis pasibaigs?

(Daugiaus bus).

Rusijos revoliucija ir miškai.

II.

Pirmajame skyriuje minėjome vien gininkų rūpesčius, kaip tiksliau mūs sulaukius tautos ateiviai. Tuo taru griaudus min. Singariovo pranešias reikiant šiemet arti 4.000.000 mežio ašių, nes be to sustingsias valstyės gyvenimas, prispyrę girininkus prie lenos. Prispirti nutarė įtempti visas ajėgas ir iš miškų išleisti reikalingą autai gelbėti medžio gabala.

Tiktai girininkai lig dugnio supraną, ką reiškia „išleisti iš miško 4 mil. šių“, nes tai susimeta iš šių dalykų: a) reikia paskirti miškuose tokis skyūmas, kuris neatimtų miškui išgalėjimo luoti antrais, trečiais metais žmonėms reikalingo medžio; b) reikia suspiesti miškuose tokių pajėgų, kurios per 1—3 mėnesius apskaitytų miškuose skynimą, tikintų vietinius valstiečius leisti mišką tirti ir vežti; c) reikia sutelkti miškuose reikalingas skaičius kirtėjų, vežėjų, labai visur esant darbininkų stokai; d) reikia apsaugoti kibždantis žmonėmis miškas, kad nepadegytų, neskintų, negaitytų ir nevogtų. Nes nors valstiečių komitetai bendrai labai sergsti miškus, bet iš komiteto išėjęs koks Saška, Praška savo pusėn tempia.

Be to, vyriausybės miškuose minėta „miško išleidimą“ varžo daugybė reikalingų ir nereikalingų įsakymų, gynimų, cirkulių. Nutarta ir šį popierinį mišką gerai praskinti. Tam ir kitoniškiems rūpesčiams susidarė nuolatinė girininkų ir girininkavimo technikų sąjunga ir iš 30 žmonių nuolatinė Petrapilyje sąjungos taryba.

III.

Šiame darbe aš kelius sykius užgriebiau lietuvių senovės teises ne straispniui sulietuvinti, bet skaitytojams, ypačiai dabar, atverti akis mūsų tėvynės gilion senovės, kur lengvai ir grynai galima savotiškai „apsispręsti“, kaip dabar sakoma ir rašoma.

Jau išvydome lietuvių „apsisprendimą“ miškų klausimu; to jau esama Lietuvių Statute. Liekanos to paties pasiliko mūsų krašte: servitutuose, ežerų ir upių naudojimuose. Ko jie yra verti, tai pasakė susirinkimo posėdyje dabartinis ministeris Piešechonovas: „jūsų pripažinimas visų miškų tautos liaudies nuosavybe lig puses riša mane — socialista — su jumis, nes beskiria ir visos žemės liaudžiai paskyrimas.“ Juk ir kita Piešechonovo pusė tūo Lietuvių Statute: Zigimantas pirmojo Statuto (1529) IX perskyrime, 3 dalyje sakoma: „Taip pat nustatoma — kunigaikščiai, didžionai garbus vėliaviniai bajorai, kas laikė turtą ir žemę ir žmones prie Kazimiero karaliaus ramiai ir prieš karaliaus Aleksandro niekas nesišaukė prie tų turtų, tikrų tam lapų neišgavo; tada ir turi laikyti ramiai tą turtą ir laisvai gali to turtą trečdali atiduoti, parduoti, dovanoti ir savo noru suvartoti“ — pačiam pranešus mūsų pačių Viešpaties akyse.

Toliaus: „Taip pat teisėme trečdali lobio parduoti amžinai.“ Iš čia aišku, kaip visos Lietuvos viešpatys, paveržę iš tautos nuosavybę — žemę, miškus ir vandenį — dar 1529 metais svyruoja tarp bajorijos, plėšusios iš liaudies lobį ir laisvą, ir tarp liaudies. Liaudies žemės skyrė 1/3 palikdamas valstybės reikalams.

Gi 1588 metų Statute atvykusi iš Lenkijos ir Vokietijos, na — ir lietuvių bajorija, lengvam gyvenimui atsidavus, nugalėjo viešpačius ir nebetalpino nuosavybės plėtojimą, nes tauta liko nusmaugta ir iš visų pusių vergijos pančiais sukaustyta.

Bet va — 700 metų praslinkus, vėl vokiečių gaujoms ant jos užvirtus, susiranda lietuvių netikėtas apgynėjas — Rusijos revoliucija, ir iš jos dygsta demokratija.

Su ja, su demokratija, lietuviai ir „apsisprę“ ir atgims.

Tiktai vieno aš neišmanau: kam demokratiai tautą veržiasi atplėsti nuo jos gimtos žemės, kuri taip yra reikalinga lietuvių tautos „apsisprendimui“ ir kam

kratai, maišo žemę su dangumi, cezori su Dievu, dainą su giesme iš kantičkų! Vieniems norisi lietuvių padaryti čigonais, kitiems gi norisi Viešpatį Kristų valkioti žemės šlukslynuose.

P. M.

Lietuvių karininkų balsai ir reikalai.

Ribinsko lietuvių kareivių susirinkimas, buvusio 1917 m. gegužės 17 d. nutarimsi (ištrauka).

Lietuviai kareiviai, Ribinske susirinkę 1917 m. gegužės 17 d., nutarė:

1. Pageidautina, kad kuoveikiausiai būtų sudaryti lietuvių tautiniai pulkai, atsižvelgiant į dabartinį keistą padėjimą, nes lenkai, turėdami savo legijonus, latviai — batalijonus, ir lietuvių kareivius traukia kaip įmanydami į juos (pulkus); mūsų darbai jiems tenka didžiuties, mūsų vargai gi dingsta be jokios Lietuvai žymės, ir ji — Lietuva — kaip lig šiol, taip ir dabar pasilieka niekam nežinoma.

2. Jei negalima būtų greitu laiku sudaryti lietuvių pulkai, tai kad vis tik būtų pasirūpinta kuoveikiausiai atimti lietuvių kareiviai iš visų lenkų legijonų ir latvių batalijonų ir sugrąžinti kuoveikiausiai į rusų armijos dalis skyrius, iš kurių buvo paimti, kad paskui, atsitikus progai, galima būtų susivienyti krūvon.

3. Reikalauti, kad Lietuvių Seime būtų pasirūpinta išreikalauti teisę, kad į valstybių taikos kongresą būtų įleisti Lietuvos atstovai, kurie ten išreikalautų ir gintų Lietuvos nepriklausomybę.

J. A. Sakalauskis.
P. Kairys.
A. Pelkevičius.

I-mos Kaukazo grenadierų artilerijos brigados lietuvių kareiviai, šaukiamės išgirdę iš savo tautiečių apie armijos organizavimą ir norime ir trokštame žinoti, kodėl nebuvo apreiškta visose divizionuose. Mes gavome girdėti, kad buvo renkami delegatai į Petrapilį, o mūsų brigadoje nebuvo nei jokio pranešimo. O ne tik tai yra mūsų, bet yra daug tokių lietuvių, kurie apie tai nieko nežinojo. Žinoma, mūsų pulkai gali būti organizuojami tikiai iš tų kareivių, kurie yra armijoje. Neužmirškite mieli, lietuviai, kad miestuose arba garnizonuose maža yra lietuvių. Nors jie netikę, bet juos turi kaip sveikus. Vis tik tie, kurie stovi miestuose, gali gauti lietuvių laikraščių, arba gauna žinoti per mingus ir taip pat bažnyčiose išgirsta iš kunigų. Bet, mieli lietuviai, užmiršote apie tuos kareivius, savo brolius ar sūnus, kurie yra pačiuose frontuose. Tie kareiviai negauna lietuvių laikraščių, o rusų laikraščiuose nieko nėra skelbiama ten yra apie visų tautų organizacijas, kaip latvių, taip ukrainiečių ir lenkų, bet mūsų lietuviai stengias kaip tik sau geriau neturėti broliškos užuojautos. Jau greitai sukaks treji metai, kaip karas, jau mūsų širdys visai nuvyto ir daug mūsų brolių paguldė galvas. Daug yra tokių lietuvių, kurie turi giminių tremtinių; jie gali susirašyti ir savo širdį nuraminti; o dar daugiau yra tokių, kurie neturi: yra palikę Lietuvoje priešininko rankose visus gimines. Kaip smagu išgirsti apie savo tautiečius, bet ilgų ir skaudų, — nėra kam nuraminti. Karo baigas dar toli — maža, maža beliks mūsų lietuvių kareivių, ne tik tai mūsų, bet ir visų tautų. Kurie stovi miestuose, toli nuo ugnies, tie visi sako: reikturėtis, reikt priešininkas sumušti. Žinoma, tiems lengviau yra tokius žodžius kalbėti, kuriems nereikia savo galvos guldyti, bet mums ne taip gaila savo galvos, kaip gaila brangios Lietuvos: tenai jau kiek kartų perėjo kariuomenės ir stovėjo daugelį vietų. Sugrižę į savo tėvynę, neberasime nė vieno medelio, bet ir akmenėlio. Atsiminkit tai broliai lietuviai, nors tuo mus nuraminkite — daugiau skelbkite laikraščiuose.

J. Krupšas.

Aš Kastantas Žukas esu Kauno gu-

parapijos. Aš esu atskirtas, labai toli tarnauju kariuomenėje. 1905 m. rugp. 19 d. buvau paleistas. 1916 m. rugp. 19 d. vėl paimtas. Nuo to laiko negirdėjau lietuvių kalbos. Šiandien laimė — sutikau lietuvių. Toks geras žmogus — jis ima Tamstų laikraštį „Lietuvių Balsą“ ir jis man padovanojo daug to laikraščio „Liet. Balso“. Bet skaitydamas jį radau tokių malonų straipsnių, kad žada sudaryti lietuvių pulkus, tiktai nėra parodyta, kur ir kaip kreipties. Tai aš sumaniau Tamstoms laiską pasiųsti, kur į kokį komitetą kreipties. Jeigu per laikraščius bus surašinėjami lietuviai kareiviai, tai aš labai prašau, kad mane neužmirštumėt įrašyti į lietuvių pulkus. Žinote Tamstos, kad tarp svetimtaučių labai liudna gyventi.

Kast. Žukas.

pasveikinimai. *)

IV.

Linkiu Sąjungai vaisingai darbuotis mūsų Tėvynės Lietuvos naudai.

Pašto virš. Balsys.

V.

Kareivių 45 Achtyrio pėstininkų pulko, kulkosvaidžių komandos.

Mes lietuviai kareiviai sveikinam savo tautiečius lietuvių karininkus ir linkim geros kloties Lietuvių Sąjungai.

Kareiv. Pov. Grimalis.

VI.

Mes lietuviai karininkai 3 parko 26 pokų diviziono, susijungę į kuopą apie 40 kareivių lietuvių, siunčiame Lietuvių Sąjungos Vykdomajam Komitetui savo širdingiausių linkėjimų ir pasitikėjimą jo darbais. Atsišaukiame ir prisidedame prie Lietuvių Karininkų Sąjungos Vykdomojo Komiteto Petrapilyje visoms pajėgomis.

Pirmininkas Pempė Petras.
Raštininkas Palitika Jonas.

VII.

Istaigos 3 mortirų artilerijos parkų diviziono, veikiam. armija.

Gerbiamoji Liet. Karin. Sąjunga. Gegužės 15 d. buvo išrinktas mūsų diviziono organizacinis lietuvių karininkų komitetas iš esamųjų diviziono apie du šimtu lietuvių. Nuo vardo šio Komiteto nešu pasveikinimą, velydamas geriausios kloties ateities darbams.

VIII.

Karso Lietuvių Draugijos. Mes Karso lietuviai karininkai, sveikindami Lietuvių Karininkų Sąjungą, kaip to augščiausią mūsų istaigą, ir pripažindami, kad S-gos tikslas — visų lietuvių karininkų vienijimas dabartiniu laiku — didžiai svarbus ir pageidaujamas, siunčiame drauge visų mūsų sąrašą, prašome įrašyti mus Sąjungos narių skaičiūn.

Pirmininkas podporuč. P. Gudelis.
Sekretorius Al. Vaičius.

Korespondencijos.

CHARKUVAS.

Birželio 11 d. buvo Darbininkų Sąjungos susirinkimas. Buvo atvažiavę siųstieji į Rusijos Lietuvių Seimą atstovai Dulkinas ir Micuta. Jie pasakojo apie Seimo pesėdžius ir jo darbus. Kun. Kavaliauskis kvietė laikytis vienybės draugijoje. Toliau jis pakėlė klausimą apie vaikų mokymą katekizmo ir kad Šelpiamasis Komitetas, kuris dabar yra socialistų rankose, nevedas iš prieglaudos vaikų tikybės mokyti, nei kunigo, daugiau ne trys mėnesiai, nekviečias. Susirinkimas nutarė paklausti Šelpiamosio Komiteto, ar jis kvies tikybės mokyti kuniga, o jei ne, tai reikės sušaukti visuotinis tremtinių susirinkimas ir pašalinti komiteto ponai.

Susirinkime buvo kalbėta, kad socialistai bauginą vaikų tėvus: jeigu jie neprisirašysią prie socialistų parti-

jos, tai jų vaikai busią pašalinti iš prieglaudos. Tokių bauginimų esama ir pabirkose. Lietuvių Draugijos Centro Komiteto įgaliotiniui Slezevičiui atvažiavus, buvo sušauktas susirinkimas. Darbininkų sąjunga apie tai nežinojo, todėl į susirinkimą labai maža kas teatvyko ir todėl Šelpiamasis Komitetas tada pateko į socialistų rankas.

Darbininkų Sąjunga pasamdė namus, kame bus knygynas ir vakariniai kursai. Išrašys laikraščius iš Amerikos ir Anglijos, taip pat „Rygos Garsą“ ir „Lietuvių Balsą“ ir vieną socialistų laikraštį.

Birželio 18 d. Charkuve buvo didelė manifestacija. Būrelis socialistų patraukė dainuodami gatve pro bažnyčią, nors tai buvo visai iš kelio. O tuo metu bažnyčioje buvo pati suma.

Tą pačią dieną buvo susirinkimas. Jie pasakojo, kad buvę Rusijos Lietuvių Seime, ir gyrėsi, kad protestavę prieš Lietuvos valdymo būdą, kad dabar esą dar anksti spręsti, kaip reiksia valdyti Lietuvą. Paskiau kilo partijų ginčų. Besiginčijant apie partijas, socialistai-liaudininkai suskilo net į tris dalis. Matydami tokių nesutikimą, susirinkusieji pradėjo skirstyties. Esant maža žmonių, pirmininkas balsavo, ar tęsti toliau susirinkimą, ar uždaryti, nors dar daug buvo neišrištų klausimų. Penkiais balsais prieš, nutarė susirinkimą uždaryti.

Lietuvis.

Feljetonėlis.

Be vardo.

Ar aš nesakiau, kad lietuviai — nuostabi tauta. Jų idealumą neturiu su kuo sulyginti.

Tylus, ramus, rimtas, nuolankus, prisitaikęs visokioms aplinkybėms, štai lietuviu paveikslas.

Anų laikų, XIII amžiaus, akypelės narsių, mušėjų, nenuoramų, — jau nebėra. Dabar kitaip: lietuvis nuvyksta į Maskoliją, — veda maskolaitę, vaikus cerkvėje krikštija, rimtai su bendradarbiais kortomis groja, degtinę geria ir po metų kitų kuoistikiamausiu „piliečiu“ tampa.

Nuvyksta į Lenkiją — kaip bematai pavardės galūnė persikeičia, taip pat persikeičia ir liežuvis, išvaizda ir viskas. Ir kitaip būti negali: jug pateko po augštos smailios gražios lenkaitės karkutės.

Nuvyko į Meriką — Džianas, biznius, grosernė, jės — ir... gudbail!

O jeigu lietuvis užsikrėtė socializmu, tai ir už patį Marksą socialistiškėsnis tampa.

Nuostabi tauta.

Aš turiu laimės ir garbės būti tos tautos. Aš didžiuojuosi tuo.

Paskutinių dienų nuotyčiai dar labiau turi duoti tam progos.

Tik pažvelgkit, meldžiamieji!

Mes gyvename svarbų, nesikartojamą, istoringą momentą.

Mes tris Seimus jau matėme:

„Didįjį Lietuvių Seimą Vilniuje“.

„Rusijos Lietuvių Seimą Petrapilyje“.

„Lietuvių Seimą Petrapilyje“.

Tiesa, neišmanėliai paskutinį Seimą vadina:

„Demokratinės Lietuvių tautos dalies Seimas“.

Kiti:

„Lietuvių Socialistų Seimas“.

Treti:

„Socialistų Seimu birželio 4 d.“.

Bet su tuo sutikti negalima. Kam mes jį kitaip vadinsime, neg jis pats pasivadino? Juk „Santaroje“ aiškiai parašyta: tai — „Lietuvių Seimas Petrapilyje“.

Be to, lyg svarbu, kaip jie pavadinus. Idomiau, kas juose buvo kalbama.

O kalbų gražiū buvo. Galima tik sveikinti nutarimą atspauzdinti jas. Gaila, kad stenografų nebuvo: kitaip gali prazūti turiningos, moksliškos kalbos Rekašiaus, Leono, Januškevičiaus, Žemgulio, Slezevičiaus, Balio ir kitų demokratų iš kairės. Kitų kalbas, kurios pasigarsino tik tuo, kad buvo labai ilgos

(žiūr. „Santaros“ num. 21), kaip prof. Valdemaro, kun. Tumo, galima apleisti ir visai nespauzdinti, nes dabar be galio popierius brangus, o jos tik dovana vietą užimtų.

Iš Seimo kalbų ir jo darbų galima spręsti apie lietuvių kultūringumą apie susipratimą, apie numanymą tėvynės reikalų.

Seime pasižymojo trys srovės: tikrieji demokratai, netikri demokratai ir šikšnotsparniai.

Paskutiniai dar vadina save „Santara“.

Tikrieji demokratai reikalavo, kad prezidentumas būtų jų rankose.

Didžiama Seimo nesutiko, ir tik po ilgų gydyt. Žemgilio maldavimų, atėjusio su procesija bei karūna „nepaprasto pranešimo paskelbti“, savo nutarimą atmainė.

Tada tikrieji demokratai atsisakė vieni į prezidentūją eiti, nes Seimas klerikalų ir buržujų!

Jie negali atsakomybės nešti už tokio Seimo nutarimus.

Kad pas mus yra klerikalų, tai suprantu, nes lietuviai daugiausia pamaldūs žmonės.

Bet iš kur tarp tremtinių lietuvių buržujų atsirado, dievaži, neišmanau.

O gal dirbdami dabar fabrikose „Samoboronai“ (atsiprašau už nelietuvišką žodį) ne vieną milijoną susikrovė. Tai biauzybės. O mes čia apkasuose ir kelnorėse, kur geras ūkininkas nė bulvių su runkeliais nepiltų, su rupūžėmis turim vargti. Galų gale susitarė.

Tikrieji demokratai—tai lakūs paukščiai, areliai, kurie vieni laisvai, laisvai skraido padebesėmis, kurie vieni gali staciai nemirškiodami žiūrėti į Saulę—Brolybės, Lygybės ir Teisybės Saulę.

Netikri demokratai—tai keturkojai, kurie negali pakilti nuo žemės realybių, kurie šliaužioja ašarų pakalnėje ir trukdo Pažangą, ardo Vienybę ir niekina Meilę.

„Santara“ dideliausias tiltas be polių permestas per žemės skylę, tai laiptai, jungiantieji keturkojus su lakūnais, tai—„šikšnotsparniai“.

Tikrieji demokratai—vieninteliai darbo žmonių gynėjai, jų ašarų šluostytojai.

Netikri demokratai—taip ir tyko tuos vargšus tik skausti, naudoti. Santarininkai—dideli Tėvynės mylėtojai, bet už jos nepriklausomybę balsuoti negali.

Kaip gis? Apie kokią Lietuvą kalba? Mes žinome kad yra Rusų Social-Demokratų partijos Lietuvių rajonas. Taip ir pasakyta: Lietuvių rajonas!

Apie kaž kokią tėvynę lietuvis gali mastyti tik buržujai, kuriems rūpi įvesti vasaros vakarų krašte, arba, kaip rusų inteligentai vadina, „Kurlendijoje“, monarchiją, kuriems rūpi pasodinti ant sosto karalių, kuriems rūpi storapilvių reikalai ir t. t. Kadangi taip, tai aš patariu rinkti vasaros vakarų krašto karaliūm mane. Šiuo skelbiu laikraščiuose **Vasaros Vakarų Krašto piliečiai!! balsuokit už mano kandidatūrą!!**

Kūrėjų-kūrėjas Lizdeika tinkamiausias Karalius, nes

- 1) jis nepriguli prie jokios lietuvių partijos bei srovės,
- 2) jis gilus demokratas, nes kilęs iš liaudies,
- 3) jis tikras proletaras, nes prūsėliai apvaldė jo ūkį,
- 4) jis patrijotas, nes lietuvis,
- 5) jis klerikalas, nes katalikas,
- 6) jis buržujus, nes gydytojas.

Uf, rodos visus patenkinau. Jei norit, galiu išsižadėti ir lietuviybės, kad ir Lietuvių rajono tikrus demokratų patenkinčiau Lietuvos Karalijoje... tūi, kad tave kiauiai! Vasaros vakarų karalijoje aš apsiimu padaryti rojų per 24 valandas, tik duokit man pagalbai pulką piliečių—Dono kazokų...

Na ir nudardėjo į pakalnę... Lauk! Šalin!...

Jei jūs kitaip manot, aš nuimu savo kandidatūrą.

Nėr ko nusiminti.

Aš suprantu ir atjauciu kun. Tumą, kuris išbraukė save iš gyvų piliečių tarpo ir gyvas save palaidojo.

Kraujas širdy verda, matant tokių tautiečių darbus.

Mažuma nesiskaito su dauguma. Partijos reikalus, (jei juos tokiomis galima pavadinti) stato augščiau už tėvynės reikalus.

Krūvelė nutautėlių ardyti Seimą.

Bet nėr ko nusiminti.

Laikas—geriausias vaistas.

Išgydys jis ir šią žaizdą tautai padarytą.

Ir aš tikiuosi, gerb. pilietis, nenuilstantis tėvynės veikėjas ir rašytojas kun. Tumas—Vaižgantas, darbuosis ir vadovaus mumis, kovojant dėl Lietuvos nepriklausomybės.

Tik nereikia apleisti šioje pavojuje valandoje liaudies, reikia padėti jai šviesties, vienyties ir grįžti į laisvą nepriklausomą Lietuvą.

Kūrėjų-kūrėjas Lizdeika.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Birželio 30 d. Laikinosios Vyriausybės nariai pasidalino nuomonėmis dėl Suomijos seimo komisijos akto apie atsiskirimą nuo Rusijos. Laikinoji Vyriausybė randa, kad seimo komisijos projektas jokių būdu negalys būti priimtas.

Liepos 3 d. ši klausimą Laikinoji Vyriausybė svarstys ir galutinai priims savo nusprendimą.

Žemietybių švietimo komitetai. Valstybės švietimo komitetas sutaisė apskričių ir gubernijų žemietybių, visuomenės ir miestų laikina švietimo komitetų įstatymų projektą.

Pradedamosios, augstosios vidurinės ir kitos švietimo ministerijos mokyklos tuo įstatymų projektu pereina tų gubernijų, apskričių žemietybių komitetų žiniai. Šitie komitetai turi teisę vesti švietimo organizacijos darbą, taisyti programas, mokyklų kontrolę, statistiką ir t. t.

Birželio 1 d. 12 v. nakties visoje Rusijoje laikrodžio rodyklė pavaryta priekin visa valanda.

Tam tikrojo ministerijų padėjėjų taryboje nutarta uždrausti vežti Rusijon iš užsienio autuvų.

Rūpinimo ministerijoje gauta žinių, kad akmens anglių geležinkelai turį daugiausia porai savaitių. Manoma Karkuve sušaukti visos Rusijos kuro komitetų atstovų suvažiavimą.

Kelių ministerija susitarė su karo ministerija, kad paskutinioji siųstų karėivius geležinkelininkų vietas užimti. Geležinkeliams trūksta meistrių ir šiaip darbininkų.

Kadangi paskutiniu metu Rusijon važiuoja daug Kinų darbininkų ir tokiu būdu apsunkina darbo sutvarkymo klausimą, tai darbo ministeris siūlo uždrausti perdidelį Kinų plaukimą Rusijon.

IVAIROS.

Ukrainiečių klausimas. Kelių ministeris N. Nekrasovas jau sugrįžo iš Kievo. Nekrasovas sako, kad ukrainiečių judėjimas apėmęs visą Ukrainą, todėl ukrainiečių klausimas yra labai svarbus. Ukrainiečių žengimas prie savitovybės giliai esąs įleides šaknis, bet ji visuomet nustelbusi senojo valdžia. Ukrainos Rada nenorinti atsiskirti nuo Rusijos, tai esą pasakyta ir Rados universale, nestatanti taip pat Laikinajai Vyriausybei jokių ultimatumų.

Nekrasovas išbuves tik pradžioje tarybų, jau pastebėjęs, kad susitarti galima busią. Labai esą svarbu, kad Ukrainos valdymo organas įsileidžias ir kitu tautu igaliojiniui.

Nekrasovo nuomone, jeigu Laikinoji Vyriausybė nenori kartoti senojo režimo paklaidų, ji privalo decentralizuoti valdžią, negalima esą Petrapilyjesėdinti leisti bendrus įstatymus visai plačiai Rusijai. Tokiu būdu reikia išklausti Rados reikalavimų.

Ukrainiečiai. Laikinoji Vyriausybė igaliojo ministerius Kerenskį, Ceretelį ir Tereščenką Kievan, kad jie vietoje ištirtų ukrainiečių judėjimą. Kerenskis jau pranešė Laikinajai Vyriausybei vaisius igaliojinių tarybų su Ukrainos centro Rada. Rada priėmusi tokį nusprendimą, kuri Laikinoji Vyriausybė galinti priimti. Smulkmenas pasikalbėjimo su Rada Laikinosios Vyriausybės igaliojiniai pranešę sugrįžę Petrapilin.

Nepaprastas Kremenčiugo žemetybės susirinkimas pripažino universala ir Centro Radą Ukrainos Vyriausybės organu ir paskyrė Radai 15.000 rublių.

Odesoje miesto teatre prasidėjo Chersonės gubernijos ukrainiečių suvažiavimas. Suvažiavimas įvyko Centro Rados įsakymu.

Amerika žadėjo padaryti Rusijai 2500 garvežių, 350 garvežių jau siunčiami, 1000 garv. padarysiai pobai-goje šių metų.

SVETUR.

Konferencijos iniciatorių deklaracija. Socialistų konferencija Stokgolme atidėta į rugpjūčio 15 d. Konferencijoje svarstys klausimus: 1) pasaulio karas ir internacionalas; 2) internacionalo taikos sąlygos; 3) vykdinimo būdai šių sąlygų ir karo likvidavimas. Konferencijos organizatoriai įsitikinę, kad internacionalas paraginsias socialistų partijas ir sindikalistų organizacijas atsisakyti nuo tarpininkavimo vyriausybėms, kurios ar slapčiai arba ir atvirai varo imperijalistinius siekius ir nenori jų atsisakyti.

Vokioje. Kaizeris Vilius pranešė Prūsų ministerijai, kad jis kaip Prūsų karalius, leidžias įstatymą rinkimų reformai. Tuo įstatymu pripažįstama visuotinio ir lygaus rinkimo principas. Busimieji rinkimai turį būti atlikti jau naujuoju įstatymu.

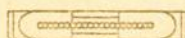
Vokios Valstybės kancleris Betmanas Golveg'as paprašė paliuosuoti jį nuo vietos. Karalius sutikęs paliuosuoti Betmaną Golvegą.

Yra žinių, kad Vokios kancleriu esąs skiriamas katalikas Gertlingas.

Vengruose. Vengrų ministerio prezidentas grafas Estergazi kalbėdamas apie Vengrų užsienio politiką tarp kita ko pasakė, kad jie esą tikri Vokios sąjungininkai ir apie tai negalį būti jokios abejonės. Mes kariaujam tik gin-damiesi, ir priešininkai jiems negalį nieko užmesti, nes jie norį taikyties, ir kiekvieną valandą pasiryžę esą taikyties. Dabar taika pareinanti tiktai nuo jų priešininkų.

Vengrams kištis į Austrijos vidaus politiką esą pavojinga.

Chinuose revoliucija. Respublikonų kariuomenė po karšto mušio paėmė Chromo Nebo miestą. Monarchistas generolas Čan-Siunas, palikęs savo kariuomenę, pabėgo. Esą daug užmuštų ir sužeistų. Dabar einančios tarybos tarp monarchistų ir respublikonų kariuomenės, monarchistai turėsią pasiduoti.

KARAS.

Rusų šone. Ties Lomnicos upe netoli Koluščo armotų šaudymas. Koluščo miesto apylinkėje priešininkas padarė du anėpuolių, stengdamas išmūšti rusus iš užimtųjų apkasų, bet rusai anėpuolius atmušė. Į pietų vakarus nuo

Gerb. „Lietuvių Balso“ IGALIOJINIAMS.

Labai prašome G.G. „Lietuvių Balso“ igaliojinius paskubėti greičiau atsiskaityti su mumis už gautuosius per „Liet. Balso“ Administraciją pardavinėti šių 1917 metų lietuviškus kalendorius: 1) Lietuvių Kalendorių, 2) „Žiburio“ Kalendorių ir 3) Lietuvių Balso Sieninį Kalendorių. Jau visai baigiasi visas pusmetis, mums juk taip pat reikia atsiskaityti su leidėjais ir suvesti sąskaitas. Neparduotus kalendorius prašome gražinti.

„L. B.“ Administracija.

Koluščo rusai paėmė Novico kaimą. Kitose vietose armotų šaudymas. Rusai paėmė 660 imtinių.

Rusų lakūnai šaudė Turmontą stotį, netoli Dvinsko.

Baltosiose jūrose. Birželio 29 dieną vokiečių lakūnai skraidė Ezelio saloje ir numetė daug bombų. Vokiečių bombos žalos rusams nepadarė.

Prancūzuose. Į pietų rytus nuo Sen Kanteno labai smarkus armotų šaudymas. Argono miške ir ties Maasu abi pusės kerštai šaudosi.

Vokiečiai šaudė didžiosiomis armotomis Reimsą. Viena tik diena išleido 1600 šovinių.

Pranešimai.

Lietuviai Farmaceutai!

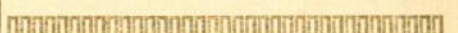
Susidariusi „Liet. Farmaceutų Sąjunga“ Moskvoje, kurios tikslas jungti tautybės ir komercijos pamatais profesionalinę korporacijon liet. farmaceutus, kviečia Draugus atsiliepti! Norintieji reikalaukite įstatus.

Valdyba.

Москва, Тверская, М. Палашевский 7, кв. 14, „Liet. Farmaceutų Sąjunga“.

Redaktorius L. Noreika.

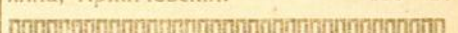
Leidėjas Martynas Yčas.

Reikalingi darbininkai

kirtimui ir vežimui miško.

Uždabris ne mažiau 5 rub. į dieną. Miesto užtektinai ir pigiau, negu kur kitur, miestas (Tuapse) arti. Sužinot: r. Tyance, Черномор. губ., Церковна гора д. Ерохина, Кржичевский. 116—10

Vaistinėje yra vieta mokiniui

su prektika ar ir be praktikos. Gal būti ir jaunas vyrukas, baigęs kokią mokyklą, ne jaunesnis kaip 15—16 metų. Adresas: г. Стнно, Могилев. губ., въ аптеку М. Кушлейка. 141—1

JULIJUS ŠARAS Kaun gub. ir apskr. Josvainių parap. ieškau tėvų ir pažįstamų. Сидоровское почт. т. отд. Костромск. губ. Контора Граф. Паниной. 137—1

TADEUŠAS DYKSELIS, Kauno gub. ir aps., Burbiškių kaimo ieškau žmonos Juozapos, dukters Pranciškos ir brolio Jono. Prašau žinančius juos pranešti šiuo adresu:

Рославль, Смоленское шоссе домъ Звърева, Дыкелю. 138—1

KAZIMIERA PETRONAITĖ Kauno g., Kupiškio par. Gojaus viensėdž. nuo Palavėnytės ieškau tėvelio giminių ir pažįstamų. Malonėkit atsiliepti! Adresas: г. Екатеринославъ, Николаевский пр. № 20 Литовский Комитетъ. 139—1

Stojamieji egzaminai „Saulės“ mokytojų kursuose prasidės rugpjūčio 28 d.

Visokių žinių suteikia kursų vedėjas. — Gor. Воронежъ, губ., Старо-Московская ул., № 19. — Baigusieji kursų gauna mokytojų teises.

Tą pat dieną prasidės egzaminai BUCHGALTERIŲ KURSUOSE.

Sekmadienyje š. m. liepos 16 d. MINSKE, miesto teatre, lietuvių moksleivių grupė taiso viešą LIETUVIŲ VAKARĄ.

Vaidins J. PLEIRIO, keturių veiksmų komediją „VAGIS“. Smulkmenos programoje.

GEPIAMUS PILIEČIUS KVIEČIAME ATSLANKYTI.

Bilietų iš anksto galima gauti L. KOMITETE — Коломенская, 30, pas K. Barniškį. Reng. Komisija.

Geriausia dabar vieta lietuvių pinigams Brolių Vailokaičių ir B-vės Draugija.

Petrogrado pusė Levašovski prosp. № 22, but. 10. Savi namai. Įeiti iš Baročnaja gat. № 6-a Tramvajai; № 12 ir gretimi 7. 8. Prilimama nuo 6 ligi 8 val. vakaro.

Visi pinigai apsaugoti nekilnojamu turtu, kurio vertė siekia daugiausia kaip

milijonas rublių.

Pasidėjusiems atsiųsti ir gauti atgal galima paštu. Adresas laiškams ir pinigams siųsti:

Петроградъ, Левашевский просп. № 22 Т-ву Братья Вайлокитисъ и К-о.

Skaitykite ir platinkite „Lietuvių Balsą“!

Ši valanda yra be galo svarbi. Dabar svyruoja mūsų tautos ir mūsų Tėvynės Lietuvos likimas. Jis pareina nuo mūsų pačių susipratimo ir mokyjimo ginti Lietuvos reikalus. Visi turime žinoti, kas darosi aplink mus ir ką mes turime daryti. Tenebūnie nė vienas lietuvis be laikraščio, to kelio vadovo.

„Lietuvių Balsas“, kaip pirmiau, taip ir dabar stengiasi ir rūpinasi tą kelią rodyti ir šviesti.

Kas jau skaitote „Lietuvių Balsą“, patys matote, kaip jis yra atsidėjęs ir atsidavęs Tėvynės ir lietuvių visuomenės reikalams.

Gerb. „Lietuvių Balso“ skaitytojai! Juk mums visiems brangūs tie keliai, kuriais eina „Lietuvių Balsas“, tie reikalai, kuriuos jis gina, tie idealai, kuriuos jis rodo ir kurių padeda ieškoti.

Tad visiems mums turi rūpėti, kad „Lietuvių Balsą“ pažintų ir imtų skaityti ir tie, kurie dar nėra jo matę ir skaitę. Paraginkite savo draugus ir pažįstamus užsisakyti ir skaityti „Liet. B.“

„Lietuvių Balso“ kaina: nuo liepos 1 d. lig metų galo 5 r. 20 k., 3 mėn. 2 rub. 70 kap.

Adresas: Петроградъ, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

ELŽBIETA MILANYTĖ Kauno gub., Panevėžio aps., Tarnagalos sodž. gyvenusi Panevėžyje ieškau tėvelio Jono giminių ir pažįstamų. Malonėkite atsiliepti. Adresas: Екатеринославъ, Николаевский пр. № 20 Литовский Комитетъ. 140-1

Kareivis PRANCIŠKUS SPRINDŽIUNAS Kauno gub., ir apskr., Seredžiaus par. Stačiūnų kaimo ieško giminių ir pažįstamų. Meldžiu atsiliepti. Adresas: Дѣйств. Армія. 3 пантонный батальонъ 2 полупаркъ францу Скринджюнасу. 130-1

JONAS BALTRUŠAITIS iš Amerikos (sūnus Tamošiaus) Suv. gub. Marijamp. aps., Gudelių gmin., Samaniškių kaimo ieško brolių: Juozo, Baltramiejaus, Vinco ir Andriejaus Baltrušaičių, taip pat giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite ar žinantieji praneškite. Петроградъ, Разъѣзжая ул. д. 15, кв. 48. 131-3

Kar. ANT. KATILIUS Kauno g., Šiaulių aps., Gruzdžių valsč. Žmirklių kaimo ieško giminių ir pažįstamų. Дѣйств. Ар. 13 Стрѣлк. полкъ. Въ команду, саперу А. А. Катиліусу. 132-1.

JOKŪBAS PUKENIS, Kauno g., Vilkamergės aps., Traškūnų par., Tašiūnų kaimo ieško giminių ir pažįstamų. Adresas: 133-1.

VINCAS LEONAVIČIUS Vilniaus gub., Lidos aps., Aišiškių valsčiaus ieško brolio ir pažįstamų. Atsiliepkite. Петроградъ, Таврическая ул. № 45 лазаретъ 2 отдѣлення. 147-1.

Siuvėjas PRANCIŠKUS KALTENIS, Kauno gub., Šiaulių aps., Šapnagų kaimo ieškau tėvelių, sesers Agotos ir pažįstamų. Петрозаводскъ, Олонецкой губ. ст. Шуйская, почт. от. Шуя. Ф. Кальтенису. 146-1

Kareivis JUOZAS STUKAS Kauno gub., Vilkamergės aps., Aluntos valsč., Gaigalų sodž. ieško motinos Teresės, seserų ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Вас. Остр., 1-я линия, № 56. I. Стукасу. 106-3

Kar. KAZ. ŽYDONIS iš Vilniaus gub., Molėtų par., vienkiemio Pamalkestės ieško giminių ir pažįstamų. г. Таганрогъ, Д. о. Чеховская, 107, Юргел. пер. Жидонису. 101-1

Kar. ANTANAS LUKŠIS iš Suv. gub., Gižų val., Lukšiškių kaim. ieško gim. ir pažįstamų. Adresas: 133-1.

Matininkas KAZYS LAUGALYS iš Pužų, skauvylės parapijos, Raseinių apskr., Raseinių aps., ieško giminių ir pažįstamų. Ст. Рязскъ, I Сыз.-Ур. ж. д. Завѣдующему фуражнымъ пунктомъ. Amerikos laikraš. prašau atsispausdinti. 102-1

STANISLOVAS JAZDAUSKIS Kauno gub., Šaulių aps., Nolaikių valsč. gyvenęs Labunavoj, ieško brolio Juozo Lazdausko, sesers Onos ir Antoninos, giminių ir pažįstamų. Adresas: Г. Архангельскъ, Смольный буянь, пожарной команда Станиславу Яздовскому. 92-1.

ALENA KRAMANAUSKAITĖ Kauno gub., ir aps., Raudanskių valsč., Velionų par., Bartiškių kaimo ieško brolio Pranciškaus, sesers Petrunos, motinos Zuzanos ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Смоленская 11. 97-2

Petras Leonavičius

iš Naujadvario Viln. gub., Lyd. aps., atvaziavęs ką tik iš Lietuvos, ieško giminių ir pažįstamų. Prašau atsiliepti i „Lietuvių Balso“ Redakcija. 104-2.

Mokytoja ZOFIJA ŠALKAUSKAITĖ, ir MARIJA NOVODVORCKIENĖ, Kauno gub., Zarasų aps., Skapiškio par. iš Kepuriškio ieško Liucijono Didžgalvio giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite. Adresas: Петроградъ, За Невской Заставой, Муровьевский пер. 22/1, кв. 2. 120-2 Amerikos laikraš. prašome atspausdinti

KAZIMIRAS JURGAITIS Kauno gub., Panvėžio aps., Linkavos valsč., Šikštonių sodž. ieško brolių, seserų, giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Петр. ст. Саблинская ул., д. № 15 кв. увѣчен. воин. 119-3

ROKAS SAVICKAS iš Gruzdžių miestelio ir ROKAS BARAUCKAS iš Karvelių kaimo Šiaulių aps. ieško giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, За Невской Заст. Нов.-Александровская ул. 13 кв. 3. 118-3.

ALEKSANDRAS PRANSKEVIČIUS Suv. gub., Vilkaviškio aps., Keturvalkių par. ieškau brolių — Kastanto (kareivio) ir Jeronimo, draugų ir giminių. Žinančių mano brolius nuoširdžiai meldžiu pranešti — Оренбургъ, Уѣздная Земская Управа Школьный отдѣлъ. 70-1

ONA KLEZIS iš Kauno gub., Panevėžio aps., Gulbinų valsč., Gulbinų kaimo ieškau brolių Kazimiero ir Juozo ir sesers Marijonos. Adresas: Петроградъ, Выб. Стор. Нижловский пер. д. 15 б. кв. 103, Аннѣ Лауцисъ. Amerikos laikraš. prašau atsispausdinti. 94-1

ONA LAUCIS Kauno gub., Ukmergės aps., Debeikių val., Leliūnų par., Stabulūnkių sodžiaus ieškau vyro Juozo Laucio ir jo brolių Karoliaus ir Vinco. Петроградъ, Выборгская стор. Нижловский пер. д. 15 б. кв. 103 Аннѣ Лауцисъ. Amerikos laikraš. prašau atsispausdinti. 95-1

Viatkos skyriaus siuvykla

priims dar 2 lietuvaite siuvėji, mokančias siūti, mokyties kirpimo, pilnu užlaikymu. Mokestis už darbą sulig mokinės gabumo. Siuvykla — Спасская 36. Комитетас: Московская 40. 136-2

Kareivis PETRAS PEMPĖ Vilniaus gub., Trakų aps., Jezno valsč. ir miest. ieško brolių Jono, Artano ir Kastanto Amerikoje ir pažįstamų. Adresa: Дѣйств. Армія, 26 Парковая артилл. бригада, 3 паркъ. Amerikos laikraš. prašau atsispausdinti. 99-1

Kar. J. KATELĖ Pandelio par., Stunkūnų sodž. ieško giminių ir pažįstamų. 133-1.

VLADAS KAZLAUSKAS (Kazio sūn.) Viln. gub., Trakų aps., Alytos par., Kalesnykų kaimo ieško giminių ir pažįstamų. Воронежъ, Грузовая, 28. 108-1

VINCENTAS SUTKAITIS. JONAS BARKAUSKAS iš Pilviškių, ANTANINA PIETRAUSKAITĖ Seraujų folvarko ir ONA BUZIUTĖ, visi Seinų aps., Suvalkų gub. ieško Julijono Dundžio, Diumiškio folv. Juozo Džbickio, Petro Muraškos, Kasio Barkausko ir Vladislavo Kučinskio. Atsiliepkite! г. Орша, Могил. губ., почтalionу Викентію Суткайтису. 100-1

Kareivis PETRAS PEMPĖ Vilniaus gub., Trakų aps., Jezno valsč. ir miest. ieško brolių Jono, Antano ir Kastanto Amerikoje ir pažįstamų. Adresas: Дѣйств. Армія. 26 Парковая артилл. бригада, 3 паркъ. Amerikos laikraš. prašau atsispausdinti. 99-1

STANISLAVAS GALDIKAS Kauno g., Raseinių aps., Šveksnių par., Supariūnų kaimo ieško motinos brolių, seserų, giminių ir pažįstamų. Žinančius meldžiu pranešti. г. Петроградъ, Греческій пр. д. 12, кв. 11 Станиславу Гальдикусу. 129-1

Kar. JUOZAS MARČIULIONIS Suv. gub., Marijampolės aps., Budviečių kaimo ieškau Onos Gluoksniūtės, giminių ir pažįstamų. Adr.: Дѣйств. Армія 20 драгунскій Финляндск. полкъ отд. команда: уборщику I. Мачюлюнису. 125-1

ELŽBIETA MAZURAITĖ Suv. gub., Marijamp. apsk., Klebiškio gmin., Šiauliškių kaimo ieškau brolio Povilo, brolienės Onos, Katrinos Kačinskiūtės iš Kauno g. ir aps. Čekiškių miestelio, taip pat giminių ir pažįstamų. Adr.: Петроградъ, Харьковская ул. 6 кв. 17.

ONA KLEZIENĖ Suv. gub., Marijamp. aps., Preidos gmin. ieškau brolio Konstantino giminių ir pažįstamų. Adresas: Екатеринославъ, Литовск. Комитетъ. 128-1

Dragūnas J. PAKALKA, Suvalkų gub., Naumiesčio aps., Globelių kaimo ieškau giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite. Петроградъ, Забалканскій 30 кв. 32. 117-1

PETRAS ŠNIUKŠTAS, Kauno gub., iš Betigalos par., Snipaičių kaimo ieško savo sūnų: Pranciškaus 8 m. ir Antano 6 m. brolio Jono Šniukšto iš kolonijos Uturių ir seserų: Onos kvesulienės ir Agnieškos Tvičienės ir kitų giminių. Prašau atsiliepti šiuo adresu: г. Смоленскъ, Покровская ул., Литовский Комитетъ. П. Шнюкшто. 103-1

Kareiviai PRANCIŠKAS DAKIOTAS Kauno gub., Šiaulių aps., Barslogalos valsč., Terešpolio dvaro ieško švogerio Šakalėno ir JUOZAS BRIEDIS Kauno gub., Šiaulių aps., Žagarės valsč. ieško švog. Tadeušo Andrašiaus ir pažįstamų. Adresas: ст. Конотопъ, вЧерниг. губ., Полевой военн. санит. поѣздъ 1037, I. Бридису. 110-1

Kar. JONAS LAPELIS Kauno gub., Zarasų aps., Rokiškio valsč. Deksnų kaimo ir ANTANAS MAŽIULIS Kauno gub., Zarasų aps., Dusėtų valsč., Žukliškių kaimo ieškome giminių ir pažįstamų, o taip gi ir gyvenusio Amerikoje Vilgelmo Puteikos. Псковъ, Псковскій запасный продов. магазинъ А. Мажулисус. Amerikos laikraš. prašau atsispausdinti.

Kar. PRANCIŠKUS OLŠEVSKIS Kauno gub., Telšių aps., Salantų par., Rekečių kaimo ieško tėvų Pranciškaus ir Monikos, brolio kareivio. Konstantino seserų Salemėsos ir Monikos: Дѣйств. Армія Управл. 52 тяжел. полев. артил. отд. дивизиона ф. Ольшевскому. Amerikos laikraš. prašau atsispausdinti. 127-1

Kareiviai ANTANAS ŠLABŠYS Suv. gub., Gižų val., Zakliškių kaimo KLEMENSAS JATULIS Kauno gub., Gruzdžių vals., Rakandžių kaimo, abu ieško giminių ir pažįstamų. Дѣйств. армія, 3 Рижскій погр. пѣх. полк. 133-1.